

[Schmidt.]

som de i Virkeligheden har nu; det vilde være en Afskrivning, en Hjælp, der var meget vidtrækkende, og det svarer fuldkommen til det Forhold, Kapitalen ellers er undergivet, naar den anlægges i visse Foretagender. Det er den Tanke, som jeg mener maa have en vis Fremtid for sig; og jeg ved, at Regeringen fra mig nærtstående Side har faaet indsendt Forslag, der netop prøver paa at foreslaa en Ordning efter disse Principper, altsaa gaaende ud paa, at Renten retter sig noget efter Landbrugets Rentabilitet. Denne Rentabilitet kan jo beregnes efter Priserne paa visse Produkter, og man har jo desuden ogsaa bestemte Statsinstitutioner, der undersøger Rentabiliteten.

Jeg har altid, hvor jeg har haft Lejlighed til at ytre mig om Situationen, udtalt, at Gældsbyrden er det værste Onde for Landbruget i en saadan Krisetid som den nuværende, og at der maa tages fat netop dér. Jeg mener ogsaa, at hvor man er saa afhængig af Forholdene rundt om, er det maaske netop dér, hvor man bedst kan gøre det. Det er dybtgaaende Forholdsregler, man saa maa træffe, men man har det til en vis Grad i sin egen Haand.

Endskønt jeg godt kan se — det kan enhver se —, at alle disse vanskelige Forhold i høj Grad hænger sammen med Verdenssituationen, som vi er i, holder jeg fast ved, at vi dernede er kommet ind i en vanskelig Situation, der virker og bliver ved at virke. Der er særlige Forhold i Nordslesvig, som trænger til særlig Afhjælpning, og man burde begynde med at gøre noget for Nordslesvig. Jeg vil ikke miskende, at man har gjort forskellige Ting, og at man ogsaa i denne Situation har gjort adskilligt, ogsaa med særligt Hensyn til Nordslesvig, men jeg mener, at det ikke er nok; det er paa ingen Maade nok til at afværge den Fare, som truer; det udsætter Katastrofen, men det afværger den ikke.

Noget af det maaske mest indgribende, man har gjort, er Akkordloven. Jeg er ikke særlig begejstret for Akkordloven, netop af den Grund, at den vælter en stor Del af Tabet over paa andre Stænder, især Købmandsstanden, som jo i høj Grad har ydet Laan og Kredit og gjort det i god Tro, og denne Tro vil vi ikke gerne skuffe. Der er ogsaa talt om, at Staten kunde stryge en Del af de Laan, som den har givet Hypoteklaanefonden. Ja, det kan vi selvfølgelig ikke have noget imod, men vi er ogsaa klar over, at det ikke har den Virkning, naar ikke andre følger med, at man virkelig

kommer ud af den vanskelige Situation, som vi er i.

Jeg maa til Slut endnu en Gang sige, at jeg ser ikke rettere end, at der maa ske noget afgørende. Man kan selvfølgelig hjælpe sig lidt hen, men man kan ikke afværge Katastrofen gennem de Ting, som er gjort hidtil, og jeg mener, at en hel Del af den Synsmaade, som Nordslesvigerne selv har anlagt paa Forholdene gennem alle disse Tider, men som man ikke her har villet anlægge, alligevel var rigtig. Jeg haaber, at man nu omsider paa et sent Tidspunkt alligevel beslutter sig til at gøre noget og ogsaa gør noget særligt for Nordslesvig.

Nissen: Den Maade, hvorpaa man her i dette Ting har behandlet Forespørgselen, har forbavset mig meget, for jeg havde tænkt mig, at man specielt vilde behandle sønderjydske Spørgsmaal, men Behandlingen formede sig nærmest fra de ærede Ordføreres Side som et ganske almindeligt Vælgermøde, idet der blev talt om alt muligt andet ved Siden af. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen talte bl. a. om „Jydske Tidende“. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. „Jydske Tidende“ skal nok klare sig selv, det har den gjort hidtil.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Tale formede sig nærmest som en Kritik af Kriseloven. Det ærede Medlem udtalte, at ingen vilde blive hjulpet gennem den. Jeg synes, disse Udtalelser er lidt stærke, særlig naar jeg har modtaget adskillige Breve, 3 Stykker, fra Mænd, som særlig har sagt Tak for Kriseloven, fordi de er blevet hjulpet derigennem, altsaa i Øjeblikket. Vi fra konservativ Side har aldrig ment, at en Kriselov skulde hjælpe langt ud i Fremtiden. En Kriselov er en Lov, der særlig er beregnet paa at skulle hjælpe i Øjeblikket. Jeg forstaar ikke den vældige Kritik, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fremførte overfor Kriseloven, naar der dog er Mennesker, der derigennem bliver hjulpet, bliver holdt hen, saa de i Øjeblikket ikke behøver at gaa fra Hus og Hjem.

Det ærede Medlem talte til Fordel for Akkordloven. Jeg skal ikke gøre mig skyldig i den samme Forseelse, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og optræde som en stor Kritiker af Akkordloven. Den har sine Fejl og sine Mangler saavel som Kriseloven, men jeg maa dog sige, at det er jo ikke til at øjne, hvor vi vilde havne med en Akkordlov, saadan som den var foreslaaet fra Venstres Side. Vi har endnu aldrig kunnet